

S végezetül még annyit: „Azért írok, mert jobban, pontosabban ki akarom fejezni az azonosságot Jézussal bennem és másokban.” (...) Nem azzal foglalkozom, „hogy hányan olvassák, vagy hányan nem olvassák a verseimet. Egyetlen célom: egy fokkal közelebb hozni a jóakarátú, érzékeny olvasót ehhez az azonossághoz, a Jézussal való egységhez.”³

Ez a vezérfonal egyértelműen, a lámpás. Ennek tudatában született meg a mű.

A mű összetételéről

Az írásmű két nagy, önállóan is érthető, ugyanakkor összetartozó részből áll. (I. hátul 1. ábra) Minden nagyobb szerkezeti egység és kisebb fejezet elején egy-egy idézet olvasható, amelyek rövid összefoglalóul az adott szakasz mottójául választottak. Mind a fejezetek élén, mind a sorok között megannyi igei hivatkozást láthatunk. Fontosnak tartom elmondani, hogy egy irodalmi mű az kedves, testet-lelket megrengető nagyszerű gondolat lehet a számunkra. Isten igéje, az IGE pedig az élet. A Bibliából idézett rész, vers tehát semmiképp nem idézet csupán, hanem kijelentés, ígéret! Isten számunkra elkészített ígérete, életünk útmutatója, amelyre igazán érdemes napjainkat felszőni.

Istentiszteleteken, összejöveteleken mások által a Bibliából írt, nyomtatott igekártyákat szoktunk kapni, mindig nagy örömmel tölt el. Olvassuk is napon-ta Isten hozzánk intézett üzenetét. Sok mindent el lehet mondani, de most a legfontosabbat: ez nem egy olvasmány, nem egy írás számomra, hanem Isten személyre szóló üzenete nekem. Pont nekem, az adott élethelyzetemben, az adott körülményeimben: a boldogságban, a némaságban, a viharban.

Isten igéje mindenkor helytálló. Nem az a kérdés, milyenek a körülményeink, ki hogyan ítél meg, még az sem, hogy pillanatnyi állapotunkban éppen mit gondolunk magunkról, hanem az, hogy mindenkor, minden látható, hallható ellenére prioritást élvez-e számunkra Isten igéje, amely élő és ható, szétválaszt igazat és hamisat. Az igéhez, Istenhez való hűségünk miatt bolondnak, fanatikusnak, idealistának tarthatnak majd, vagy kinevethetnek, leginkább a hátunk mögött. Nem baj, külön ajándék, hisz nem lehet több irányba is megfelelni. „*Jaj, amikor jót mond rólatok minden ember, mert ugyanezt tették atyáik a hamis prófétákkal!*” (Lk.6,26) Isten bátorít, hogy ne törjön le bennünket, ha nem értenek meg. Ő olyan erő, amilyen oltalom nincsen máshonnan, s ne mással foglalkozunk, hanem azzal, amit nekünk mond igéjében! Ez a fajta rendíthetetlen felfelé nézés fontos alapja a megértett értékmozaikos boldogéletnek.

1.) NAGYOBB Ő

Az írásmű első részében írom le tíz fejezetben személyes életutunkat külön-külön, majd egymásra találásunk szövevényes rejtelmait, nehézségeit, benne kidomborítva a sok nehézségen túl Isten előkészített ajándékait.

Isten beszéde egyenes, s tudom, követőinek is e nyelvezetet kell használniuk. Isten igéje, beszéde kétélű kard (Zsid.4,12) is, amely igazságot s hamisságot elválaszt. Akkor miért van annyiféle emberi értelmezés?

Fontos útmutató, alap mind a két rész olvasásához, hogy egyenes közléssel írok, nincs semmilyen mögöttes tartalom. A régi, esetlegesen nehéz dolgok említése csak hegeképződött fontos információk annak bemutatására, hogy egy feldolgozhatatlannak tűnő eseményből miként lehet talpra állni, ha jó a fókusz, a szemüveg. Sőt, soha senkit direkt meg nem bántanék, de tudom, a szó veszélyes fegyver, s azt is, hogy az egyéni érzelmi receptora mindenkinek más. Egyrészt a saját élményvilágunk, szocializációnk miatt eltérő a szűrőnk, sérüléseinken, a szerzett sebzett identitásunkon keresztül érzékelünk olykor, amíg nem gyógyulunk meg, így sokan többfélét érthetünk, s akaratlanul is lesznek olyan dolgok, amelyek mindenkiből mást váltanak ki. Mindent legalább kétféleképpen lehet ugyanis érteni. Másrészt az igazság, ha eddig el is hallgatták, de most kimondják, megesik, hogy fáj. Lehet, néhányan úgy gondolják, ez csak a mi oldalunk, a mi vélt igazságunk. És még igazuk is lehet akár, hiszen egyedül csak Krisztusban van teljes igazság.

Céлом, hogy – többen látva egykor némelyek tettét, azonosítva a Fővel – Krisztus ügye ne sérüljön, s azok hite sem, akik akár a velünk való némely intézkedés kapcsán megbotránkoztak. Tisztában vagyok azzal, hogy nincs tökéletes megértés, de azt, ami a mi részünk, felelősségünk, meg kell tenni.

Teszem mindezt úgy, hogy tudom, életem cserépedényekben van, törekeny, s tudom, hibázom eleget. Soraim lejegyzésekor fontos alap szintén, hogy magamat megvizsgáló, alázatos lélekkel álltam az íráshoz, tudva, hogy egy napot sem tudnék Krisztus kegyelme nélkül túlélni, hisz nincs napszak, hogy ne vétenék legjobb szándékom ellenére.

A mi életünkben most van itt az ideje annak, hogy a fájdalomnak a legkisebb szikrája nélkül, teljes szabadsággal tudom elmondani az eseményeket. Isten minden területen kimunkálta bennünk: a felülről való öröm és a derű mellett döntöttünk, s minden próbára úgy tekintünk, hogy Isten hatékonyabban mutatja meg önmagát, a nehezét áldássá teszi, a sebet heggé. A seb fáj, a heg begyógyult, esetleg érintésre érzékeny.⁴ Nem épek vagyunk, hanem gyógyultak. Nem látszatboldogok, hanem boldogok.

Elengedtük a régít, szabadok, lelkesek vagyunk elvehetetlen örömmel. Sokan tudják, de nem mindenki, a férjem börtönben is szolgál. Naponta éli meg, hogy úgy mehet át a következő rácsos ajtón, ha a mögötte levő becsukódik. És teljesen becsukódik. A következőn úgy léphet be legbiztosabban, ha előre néz. Hiszem s tapasztalom, hogy az életben is így van: ha csak magunkat sajnáljuk, panaszkodunk, sebeinket kapargatjuk, akkor nem gyógyul be. Ha jól szeretnénk élni, hiszem, el kell engedni mások tartozásait, csalódásainkat. A múltra áldást hordozó erőforrásként tekintek, nem tudok rajta változtatni, de tudok tenni a jövőért, nem is keveset. A gyógyulásban segítség, amelyet Isten többször mondott nekünk: „*Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tűnőd-*

jetek! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.” (Ézs.43,18-19)

Valamennyiünk eredményességének titka – hiszem – abban rejlik, hogy elhisszük-e Isten ígéreteit, vagy pusztán a magunk eszére támaszkodunk. És sokszor az a legnagyobb akadály, hogy nehéz elhinnünk a Biblia ránk vonatkozó igaz kijelentéseit. Ahhoz, hogy valami új születhessen, el kell engedni sérelmeinket, túlzott egoizmusunkat, összetört álmainkat, vélt (olykor a valós) igazunkat. Ha erre képesek leszünk, el nem gondolt csodák tudnak történni az életünkben. Ha Isten a kormányos, a legjobb úton haladhat életünk, a viharokban is. Döntenünk kell mindenképp, hogy visszapillantó tükörből akarjuk levezetni az előttünk levő utat, vagy a megfelelő sávban, előre felé haladva.

Én úgy tapasztalom, nagy áldásai vannak az engedelmisségnek, és nagy árat kell fizetni, ha nem engedjük el a régit. Nem állítom, hogy mindent értek. De azt biztosan megértettem, hogy el kell engedni a sérelmekkel teli batyut, a nehezeken való rágódást, hogy az eredeti, az új megvalósulhasson. Isten megígéri mindenkinek, ha őt követjük, áldást parancsol mellénk.

2.) ÉRTÉKMOZAIK

A „Nagyobb Ő” életrajzi regény életünk jelentősebb szakaszairól szól. Hogy az eredeti cél – a nehezből mindig a megoldásra mutatni – mielőbb kidomborodhassék, minden nagy fejezet végére illesztettem egy értékes mozaikdarabot; egy olyan bátorító részt, amely az adott fejezet tartalmi, pozitív, biztató üzenete. Az egész kétrészes nagykönyv egy tényfeltárás és bizonyág, amelyben az Értékmozaik fejezetei adják a megoldást, a konklúziót.

Az Értékmozaik tehát két részből áll (I-II./I. hátul 2. ábra): az első rész, a Nagyobb Ő vallomások írás fejezetei végén található tíz értékmozaikból (1/I.) + a könyv százharmincöt oldalas második nagy egységéből (2/II.).

Felmerülhet, mi az érték e rendszer szerint? Érték az, amit Isten jónak mond, az Ő igazságát tartalmazza. Miért mozaik? Mert ha az értékre figyelünk, akkor életünk szeleteit nem a töredékesség jellemzi majd, amely nem tud egészévé rendeződni, hanem a mozaikosság, amely a sok részletből egy jó szemszögből, megfelelő rendezővel egyszer csak egészévé áll össze. Mozaik továbbá, mert fejezetenként vonódunk be a boldogélet receptgyűjteményébe, az Értékmozaikba.

Az Értékmozaik egy szemléletmód, bárki rácsatlakozhat. Az Értékmozaik egy önálló rendszer, amely külön kötetben – eredeti terjedelmében – is megjelenik majd. Ez, a regényhez kapcsolt, egy sűrített változat. Az Értékmozaik egy olyan életszemlélet, amely abban segít, hogy a rosszból tudjuk mindenkor a legjobbat kihozni, még akkor is, ha kellemetlen, olykor elviselhetetlen, mi több érthetetlen, s elhordozhatatlannak tűnik. Az élet tehát nem mindig attól szép és boldog, hogy mindig minden rendben van, hanem azért, mert megfelelő nézőpontból mindent helyre lehet hozni. Az Értékmozaik kellékei

(1. a fejezetek végén és a 2. nagy rész) segítenek a felülről való tágabb horizont kialakításában. Ennek segítségével megérthetjük, hogy Isten a legnehezebbekben sem hallgat, tudhatjuk, hogy értünk munkálkodik, hogy egyetlen hajszál sem esik le a fejünkről ok nélkül. Az értékmozaikos gondolkodásban az Istenbe vetett bizalom az alap, amelynek segítségével el tud jutni az ember arra a szintre, hogy a fájdalomra áldásként tekint.

Az Értékmozik hozzásegít ahhoz, hogy teljes, valóban teljes életet élhessünk: ne sebeinkre, hanem kincseinkre nézzünk! Ez a látásmód segíti mindezt úgy, hogy a megváltozott gondolkodásunk a hétköznapi apró történéseiben is a reményteljes hozzáállásra, a megújult szemléletre fókuszál. Isten azt ígérte nekünk, s ígéri mindenkinek, mert nem személyválogató, hogy felépít; azt tapasztalom továbbá, hogy a Krisztusban szabad, boldogülethez mindent megad, amire valóban szükségünk van. Céлом bemutatni, hogy döntenünk kell: a körülmények, a múltunk adottak; s ennek tudatában vagy problémáink, vagy megoldást keresünk. Van szabadságunk a választásra. Lehet a múlt sebeire, szemeteire nézve, a mi saját, egyoldalú igazunkban, állandó békétlenségben, belső stresszben élni, s ebből összerakni a folytonosan elégedetlenkedő, sértődött, lázadó életet, egy hatalmas szemétdombot, vagy amiről a könyvem szól: lehet hálával tekinteni az értékes darabokra, s ezekből a mozaikokból egy töredezett bár, de értékes egésszé lenni, ÉRTÉKMOZAIKká.

Minden egyes mozaikot saját megtapasztalásként, hitem, életem alakulásának gyöngyszemeként említem, megélt valóság valamennyi. Azonban bizonyos fogalmak, folyamatok megértéséhez, az elmagyarázáshoz szakemberek – főként teológusok, pszichológusok és más tudományos területről is – gondolatait, okfejtéseit, magyarázatait hívom segítségül. Teszem ezt azért, hogy tudományos oldalról is alátámasztott legyen, amit megérthettem, bizonyosságul elmondani kívántam. Minden mástól vett gondolatra, tartalomra hátul minden részletre kiterjedően hivatkozom. A mű azonban kicsit sem tudományos szándékkal készült.

Az Értékmozaik pozitív irányt mutat, azt, hogyan érdemes. Arról nem szól, hogy megmondom a tutit, arról azonban igen, hogy megmutatom az utat, ahogyan ide el lehet érkezni. Munkám során azt tapasztalom, nem azt szeretjük mi, emberek, nem abból épülünk, ha valaki kész, makulátlan, és látható: mennyire jól csinálja; sokkal inkább abból, ha elmondja valaki emberi esendőségeit, fájdalmait, tévedéseit, gyarlóságait, majd azt, hova lehet ebből jutni. Ez az út a lényeg mind a két részben: a személyes megtapasztalásainkon keresztül bizonyosság ez.

Áldás, békesség! SDG – egyedül Istené a dicsőség!

Ritter Ida